

سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور
معاونت امور فنی

دستورالعمل بیمه پروژه ها در قراردادهای پیمانکاری

سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور
معاونت امور فنی

دفتر امور فنی، تدوین معیارها و کاهش خطرپذیری ناشی از زلزله

<http://tec.mporg.ir>

دستورالعمل بیمه پروژه ها در قرارداد های پیمانکاری

فهرست

عنوان

پیشگفتار.....	۱
کلیات	۲
بخش اول. ارکان بیمه.....	۴
بخش دوم. تعهدها و وظایف کارفرما، مشاور و پیمانکار	۸
بخش سوم. راهنمای انتخاب پوشش های بیمه ای	۱۵
پیوست ها.....	۲۶
یک. نحوه محاسبه حق بیمه	۲۶
دو. بیمه وثیقه، بیمه تضمین	۲۷
سه. معرفی انواع پوشش های بیمه ای، در صنعت ساخت	۲۸
چهار. واژه نامه تشریحی.....	۳۴

اصلاح مدارک فنی

خواننده گرامی :

دفتر امور فنی، تدوین معیارها و کاهش خطرپذیری ناشی از زلزله سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور با استفاده از نظر کارشناسان برجسته مبادرت به تهیه این دستورالعمل نموده و آنرا برای استفاده به جامعه مهندسی کشور عرضه نموده است . با وجود تلاش فراوان ، این اثر مصون از ایرادهایی نظیر غلطهای مفهومی ، فنی ، ابهام ، ابهام و اشکالات موضوعی نیست .

از این رو ، از شما خواننده گرامی صمیمانه تقاضا دارد در صورت مشاهده هرگونه ایراد و اشکال فنی مراتب را بصورت زیر گزارش فرمایید :

۱- شماره بند و صفحه موضوع مورد نظر را مشخص کنید .

۲- ایراد مورد نظر را بصورت خلاصه بیان دارید .

۳- در صورت امکان متن اصلاح شده را برای جایگزینی ارسال نمایید .

۴- نشانی خود را برای تماس احتمالی ذکر فرمایید .

کارشناسان این دفتر نظرهای دریافتی را به دقت مطالعه نموده و اقدام مقتضی را معمول خواهند داشت.

پیشاپیش از همکاری و دقت نظر جنابعالی قدردانی می شود .

نشانی برای مکاتبه : تهران، خیابان شیخ بهائی، بالاتر از ملاصدرا، کوچه لادن، شماره ۲۴ سازمان مدیریت و برنامه ریزی

کشور ، دفتر امور فنی، تدوین معیارها و کاهش خطرپذیری ناشی از زلزله

<http://tec.mporg.ir>

صندوق پستی ۴۵۴۸۱-۱۹۹۱۷

بسمه تعالی

پیشگفتار

نظام فنی و اجرایی مصوب ۱۳۷۵ با نگرش تازه‌ای فرایند تهیه و اجرای طرح‌های عمرانی را مورد بررسی قرار داده و برای هر جزء از این فرایند راهکارهایی از زاویه تعیین صلاحیت، ارجاع کار، ارزشیابی عوامل و ... ارائه نموده است. گرایش نظام فنی به خدمات بیمه اگرچه بیشتر از زاویه «تضمین» صورت گرفته است ولی در هر صورت، دریچه‌ای برای ورود به عرصه صنعت بیمه تلقی می‌گردد.

تعامل صنعت ساخت و صنعت بیمه در جهان در عرصه‌های گوناگون وجود دارد و منافع ناشی از این تعامل چه در جهت حفظ و تعالی منافع ملی و چه در حفظ منافع صنفی بسیار گسترده و با اهمیت است.

فارغ از تجربه جهانی، لازم است به واقعیتهای ارتباط بین صنعت ساخت و صنعت بیمه توجه کنیم.

طبق تعریف، ماهیت صنعت بیمه: مدیریت خطر و مدیریت ریسک است و صنعت ساخت یا تهیه و اجرای طرح‌های عمرانی، در درون خود مصادیق فراوانی از «خطر» و «ریسک» را جای داده است.

انواع و اقسام خطرهای سرمایه، نیروی انسانی، مصالح و ماشین‌آلات، پروژه‌ها و منافع طرح‌های ذینفع آنها را تهدید می‌کند و طبیعتاً حفاظت آنها در برابر خطرهای موجود، دغدغه بسیار بزرگی است. بنابراین، مفهوم «خطر» و «ریسک» قوی‌ترین حلقه اتصال صنعت ساخت و صنعت بیمه است.

تاکنون به دلیل فقدان ظرفیت‌های مناسب در صنعت بیمه و نادیده گرفتن منافع بیمه از سوی مراجع تصمیم‌گیری طرح‌ها، تمام مخاطرات و ریسک‌های ناشی از تهیه و اجرای طرح‌های عمرانی را دولت پذیرفته است و حجم پوشش‌های بیمه‌ای مورد استفاده، در مقایسه با سرمایه و منفعی که در معرض خطر قرار گرفته، بسیار ناچیز بوده و چنین رویکردی، باعث افزایش هزینه سرمایه‌گذاری کارهای عمرانی شده است.

با توجه به این که مرحله اجرا، پرمخاطره‌ترین مرحله از دوره عمر طرح می‌باشد، صنعت بیمه، نقش تعیین‌کننده‌ای در حفاظت از سرمایه‌گذاری طرح‌ها در این مرحله را داراست، دستورالعمل حاضر با مطالعه ضوابط بیمه در داخل کشور و سایر کشورها تدوین شده است تا در قراردادهای پیمانکاری مورد استفاده قرار گیرد.

باین وسیله از شرکت خدمات مدیریت ایرانیان (تهیه‌کننده دستورالعمل)، مهندسان مشاور آوند طرح (مدیر طرح) و دفتر امور فنی، تدوین معیارها و کاهش خطرپذیری ناشی از زلزله که در شکل‌گیری، تدوین و انتشار دستورالعمل یادشده تلاش نموده‌اند تشکر و قدردانی می‌شود.

معاون امور فنی

پاییز ۱۳۸۳

دستورالعمل بیمه پروژه ها در قرارداد های پیمانکاری

کلیات

تهیه و اجرای طرح های عمرانی در دوره عمر خود، نیاز به انواع پوشش های بیمه ای دارند. دوره اجرا، یقیناً پرمخاطره ترین دوره عمر یک پروژه تلقی می گردد.

بر این اساس، برحسب منشاء بروز خسارت که می تواند ناشی از عملیات موضوع پیمان یا حوادث طبیعی، سرقت، آتش سوزی، مخاطرات ویژه و مانند آن باشد، می توان عملیات موضوع پیمان، ماشین آلات، مصالح پای کار، اجناس به کار برده شده در کار، تأسیسات و املاک مجاور کارگاه (متعلق به صاحب کار)، اشخاص ثالث و اموال آنها (T.P.L)، و غیره را بیمه کرد و حدود غرامت دریافتی را در هر مورد، و هزینه جایگزینی اموال و اشخاص تلف شده یا آسیب دیده را تعیین نمود.

حق بیمه مربوط به هر بیمه نامه، با توجه به چند عامل از جمله مبلغ قرارداد، جدول زمان بندی اجرایی عملیات، مدت قرارداد و نوع کار، محل اجرای کار، میزان غرامت موردنظر و غیره، به صورت متوسطی برای تمام مدت بیمه نامه تعیین می شود. در ضمن، ممکن است که ماده ای در بیمه نامه برای تعدیل شرایط پوشش و به تبع آن، تعدیل حق بیمه (A.C) نیز، پیش بینی شود. مسئولیت مدنی در قبال اشخاص ثالث، معمولاً شامل کارکنان پیمانکار و کارفرما نمی گردد، و فقط مربوط به صدمه و خسارت اشخاص ثالث و اموال آنهاست که در اثر اجرای قرارداد و عملیات پیمان، متحمل زیان می شوند. در مورد کارکنان پیمانکار و کارفرما، چنانچه مقررات قانون کار و تأمین اجتماعی و مانند آن (که رعایت آن توسط پیمانکار اجباری است)، پوشش کافی و لازم را تأمین نکند و کارفرما یا پیمانکار خریداری پوشش های دیگری را لازم بدانند، این منظور می تواند از طریق خریداری بیمه های تکمیلی، مانند عمر و حوادث، عملی گردد.

دو طرف پیمان، باید نسبت به خطرهایی که هر یک در جریان کار و بر حسب قرارداد، جداگانه یا به اتفاق می پذیرند، و نیز توالی این خطرها، آگاهی کافی داشته باشند. به موجب عرف بین المللی، از جمله شرایط پیمان فیدیک، کارفرما باید نسبت به مخاطرات مستثنی شده، دقت خاص داشته باشد و آنها را با توجه به شرایط و ویژگی های کشور، دقیقاً بررسی کند.

هیچ کس مایل نیست برای چیزی که به آن نیاز دارد، بیش از آنچه لازم است بپردازد و از این جهت، ممکن است کارفرما بخواهد بعضی مخاطرات را خود به عهده بگیرد. این گونه مخاطرات را مخاطرات استثناء شده می نامند و علی الاصول هیچ گونه ارتباطی با کارهای اجرایی قرارداد ندارند، مگر اینکه در دوره انجام قرارداد، به وقوع بپیوندند. در برخی از موارد، کارفرما با قبول مسئولیت این گونه مخاطرات احتمالی، از بالا بودن مصنوعی پیشنهادهای مناقصه که بر ارزیابی شرکت کنندگان نسبت به احتمال وقوع این مخاطرات مبتنی است، جلوگیری می کند.

1. T.P.L = Third Party Liability.

2. A. C = Average Clause.

دستورالعمل بیمه پروژه ها در قرارداد های پیمانکاری

برای بهره گیری از خدمات صنعت بیمه در چهارچوبی معین، دستورالعمل بیمه قراردادها، تهیه شده است. این دستورالعمل، در بخش اول به ارکان بیمه می پردازد، سپس دربخش دوم، تعهدها و وظایف کارفرما، مشاور، و پیمانکار معرفی می شود و در بخش سوم، راهنمای انتخاب پوشش های بیمه ای برای استفاده در قراردادها، ارائه می گردد. در پایان وبا عنوان پیوست دستورالعمل، نحوه محاسبه حق بیمه، بیمه وثیقه و بیمه تضمین، معرفی انواع پوشش های بیمه ای در صنعت ساخت و واژه نامه تشریحی، آورده شده است.

دستورالعمل بیمه پروژه ها در قرارداد های پیمانکاری

بخش اول. ارکان بیمه

برای شکل گیری خدمات بیمه، برخی از اجزا نقش اصلی و تعیین کننده دارند که بدون وجود آن، یا هرگونه نقص در آن، باعث بی اعتبار شدن قرارداد بیمه می گردد. از این موارد، به عنوان ارکان بیمه یاد می شود. در این قسمت، با استفاده از منابع مورد تأیید بیمه مرکزی ایران، ارکان بیمه به شرح زیر معرفی می گردد:

۱. بیمه گر

شرکت های بیمه، که طبق « قانون بیمه گری مصوب سال ۱۳۱۶ » و « قانون تأسیس بیمه مرکزی ایران و بیمه گری مصوب سال ۱۳۵۰ »، تأسیس شده و تحت نظارت بیمه مرکزی ایران فعالیت دارند.

۲. بیمه گزار

منظور از بیمه گزار، شخص حقیقی یا حقوقی است که وجهی را به بیمه گر می پردازد، تا پوششی را خریداری نماید. در طرح های عمرانی، معمولاً بیمه گزاران عبارتند از :

- کارفرما.

- مشاور.

- پیمانکار اصلی و فرعی.

- پیمانکار تخصصی.

- پیمانکار تدارک کننده مصالح و تجهیزات.

- پیمانکار حمل و نقل.

۳. موضوع بیمه

به صورت متعارف، موضوع بیمه احتمال وقوع خطرهایی است که در طول اعتبار مدت بیمه نامه، تحت پوشش قرار می گیرد. در قرارداد های پیمانکاری، موضوع بیمه، تمام خطرهایی است که احتمال وقوع دارد، بجز استثنایا، این خطرها شامل حوادث ناشی از عملیات موضوع پیمان و حوادث طبیعی و یا سرقت، آتش سوزی، حوادث در حین اجرا، نصب، راه اندازی، بهره برداری موقت، و بهره برداری دائم است.

دستورالعمل بیمه پروژه ها در قرارداد های پیمانکاری

۴. مورد بیمه

مورد بیمه اموال، کالا، مسئولیت، یا هر نفعی است که تحت پوشش قرار می گیرد. در قراردادهای پیمانکاری، معمولاً مورد بیمه، عملیات ساختمانی (کارهای موقت و دائم) و تمام تجهیزات مربوط، کارکنان، حمل و نقل، حقوق و عوارض گمرکی قطعات وارداتی، هزینه برداشت ضایعات و همچنین، تاسیسات مجاور را که به طور امانت در اختیار پیمانکار قرار گرفته است، شامل می شود. همچنین، تجهیزات یا مصالحی که توسط کارفرما تهیه می گردد، و مصالح و تجهیزات پایکار و نیز ماشین آلات ساختمانی را در بر می گیرد.

۵. مدت بیمه

مدت بیمه، عبارت است از تاریخ آغاز بیمه تا تاریخ انقضای بیمه که برحسب نوع پوشش های مورد درخواست بیمه گزار تعیین می شود. در قرارداد های پیمانکاری، مدت بیمه از شروع پیمان آغاز شده و با تکمیل و تحویل کارها و برحسب نوع پوشش، خاتمه می یابد. معمولاً، تاریخ آغاز و خاتمه مسئولیت بیمه گر، منطبق با برنامه زمانی پروژه است، مگر اینکه به گونه دیگری توافق شود.

با توجه به ادامه مسئولیت کارفرما و پیمانکار در دوره تضمین، معمولاً پوشش های مورد نیاز، در قالب بیمه اصلی یا بیمه های تکمیلی ادامه می یابد. اگرچه راه اندازی آزمایشی و بهره برداری موقت در مرحله نخست متوجه بیمه ساخت و نصب است، با این حال پوشش های یادشده، برحسب مورد، تحت عناوین نگهداری ساده و نگهداری گسترده، ادامه می یابد.

۶. مبلغ بیمه

مبلغ بیمه، حداکثر مبلغی است که بیمه گر در صورت تحقق خطر، ممکن است به بیمه گزار بپردازد. مبلغ بیمه، باید برابر با ارزش بیمه ای اموال بیمه شده باشد. ارزش بیمه ای اموال بیمه شده، ارزشی است که این اموال در لحظه آغاز قرارداد دارند. ارزش اموال بیمه شده، در لحظه وقوع خسارت، ارزش جایگزینی نامیده می شود. در قرارداد های پیمانکاری، معمولاً ارزش مورد بیمه برای هر جزء از مورد بیمه، مانند کارهای ساختمانی، ماشین آلات، مصالح و..... در بیمه نامه مشخص می شود. در بیمه های مسئولیت، مبلغ بیمه به صورت حداکثر غرامت مورد درخواست، تعیین می گردد.

دستورالعمل بیمه پروژه ها در قرارداد های پیمانکاری

۷. حق بیمه

حق بیمه، مبلغی است که بیمه‌گذار برای خرید پوشش بیمه‌ای، به صورت یکجا یا اقساط پرداخت می‌کند. میزان حق بیمه، به حدود، پوشش، مدت آن، و ارزیابی بیمه‌گر از عوامل ریسک در ارتباط با پوشش بیمه‌نامه، بستگی دارد. اگرچه بیمه‌گران برای محاسبه حق بیمه از روش های مشابه ای استفاده می نمایند، اما لزوماً دو بیمه‌گر، حق بیمه یکسانی را در یک مورد خاص، ارایه نمی دهند.

حق بیمه، از حاصل ضرب ضریب احتمال خطر (نرخ بیمه) در مبلغ بیمه، حاصل می گردد. البته تغییرهای غیرمعمول در مدت بیمه، در نوع و ارزش اموال مورد بیمه و همچنین نوع کارهایی که در پیوند با اجرای قرارداد پیمانکار انجام می‌گیرد، حایز اهمیت است.

حق بیمه، معمولاً به صورت مقطوع یا درهزار، از مبلغ بیمه ارایه می شود و در صورتی که به صورت اقساطی پرداخت گردد، تابع شرایطی است که توسط شرکت های بیمه اعلام شده و مورد توافق بیمه‌گذار قرار می گیرد.

۸. فرانشیز

درصد یا مبلغی از هر خسارت است، که به منظور رعایت اصل نفع بیمه‌ای و جلوگیری از بی مبالاتی بیمه‌گذار در رعایت نکات ایمنی و انجام اقدام‌های پیشگیرانه، بر عهده بیمه‌گذار است و میزان آن، بر اساس توافق بیمه‌گذار و بیمه‌گر تعیین می شود.

۹. بیمه‌نامه

بیمه‌نامه، همان قرارداد بیمه است که بین بیمه‌گذار و بیمه‌گر، با رعایت قوانین، ضوابط، و مقررات مربوط، مبادله می‌گردد. در بیمه‌نامه، تمام عواملی که به عنوان ارکان بیمه معرفی گردید، به وضوح درج می‌شود.

معمولاً بیمه‌نامه، با پرداخت اولین حق بیمه (به صورت یکجا یا اقساطی)، اعتبار می یابد . به روال متعارف، بیمه‌نامه سندی است که به موجب آن، و بر اساس پیشنهاد کتبی بیمه‌گذار، و نیز به استناد پاسخ های درج شده در پرسشنامه‌ای که از طرف بیمه‌گذار تکمیل شده، و سایر اظهارات کتبی وی که به منظور درج در بیمه‌نامه صورت می گیرد، تنظیم می‌شود. بیمه‌گر، خسارت وارده به مورد بیمه و متوجه بیمه‌گذار را در صورتی که حق بیمه را در زمان مقرر پرداخت کرده باشد، با رعایت استثنایها و شرایط درج شده در آن یا درج شده در الحاقیه های مربوط، تا میزان پیش بینی شده، جبران خواهد کرد.

دستورالعمل بیمه پروژه ها در قرارداد های پیمانکاری

۱۰. کاهش خسارت به تناسب ارزش واقعی

در صورتی که مالی کمتر از قیمت واقعی بیمه شود، خسارت به نسبت مبلغ بیمه شده، به مبلغ واقعی کاهش می یابد (شرط اعمال قاعده نسبی مبلغ بیمه).

یکی از مهم ترین شروطی که در عملیات بیمه گری موضوع اختلاف بین بیمه گران و بیمه گزار است، عدم توجه به مفاد شرط اعمال قاعده نسبی (A/C) است، این شرط، بیانگر ماده ۱۰ قانون بیمه است (در صورتی که مالی به کمتر از قیمت واقعی بیمه شده باشد، بیمه گر فقط به تناسب مبلغی که بیمه کرده است، با قیمت واقعی مال، مسئول خسارت خواهد بود). اهمیت این بند از مفاد قانون بیمه، در اکثر بیمه نامه های جاری به صورت تذکر مهم، یادآوری می شود. در پروژه ها، ضمن خودداری از کم بیمه ای، لازم است در مواردی که تعیین قیمت نهایی پروژه غیرممکن است، برای جلوگیری از عدم دریافت خسارت واقعی، تأمین بیمه نامه شناور مورد توجه باشد.

دستورالعمل بیمه پروژه ها در قرارداد های پیمانکاری

بخش دوم. تعهدها و وظایف کارفرما، مشاور و پیمانکار

تأییدها و تعهدهای کارفرما

۱. کارفرما، باید برحسب نوع و محل اجرای پروژه و بر اساس مفاد این دستورالعمل، نسبت به انجام وظایف خود برای تأمین پوشش های بیمه ای مناسب، در چهارچوب اختیارات و وظایف قانونی و مقررات بیمه ای، عمل نماید. تأمین پوشش های حداقل، برحسب مفاد این دستورالعمل تأکید شده است. به این ترتیب، بیمه های تکمیلی و پوشش های طبقه بالاتر، برحسب مورد، با توجه به شرایط پروژه، مورد استفاده قرار خواهد گرفت.

۲. کارفرما، باید منابع مالی موردنیاز را برای خریداری انواع پوشش های بیمه ای لازم، در برآورد منابع و اعتبارات ریالی و ارزی پروژه، پادار نماید.

۳. کارفرما، باید نسبت به تهیه مدارک و اسناد مربوط به شناسایی، تجزیه و تحلیل، و طبقه بندی خطر، از طریق پیش بینی در شرح خدمات مهندسان مشاور یا هر صورت دیگر، اقدام لازم را به عمل آورد.

۴. کارفرما، از برگزاری مناقصه با اسناد مناقصه فاقد مطالعات ارزیابی خطر، یا بدون تعیین پوشش های بیمه ای موردنیاز، و همچنین امضا و ابلاغ قراردادهایی که در آنها وظایف و تعهدهای کارفرما و پیمانکار، در مورد بیمه قرارداد طبق این دستورالعمل مشخص نشده باشد، و فاقد پیوست ها و فرم های تکمیل شده برحسب مورد باشد، در پروژه های بزرگ و متوسط، تا حد امکان خودداری می کند.

۵. کارفرما، باید ترتیبی اتخاذ کند تا مورد بیمه، به ارزش واقعی خود، بیمه شود.

۶. در مواردی که تهیه یک نوع پوشش خاص منوط به اخذ پوشش های دیگری است، لازم است کارفرما نسبت به تأمین همه پوشش های ضروری، تأکید کند.

۷. علاوه بر پوشش های بیمه ای که توسط پیمانکار خریداری و حفظ می شود، کارفرما نیز اختیار دارد به هزینه خود، بیمه مسئولیت کارفرما را در مقابل پیمانکار یا کارکنان، خریداری و حفظ کند. به موجب مفاد این بیمه نامه ها، کارفرما در قبال دعاوی ناشی از عملیات موضوع قرارداد، مورد حمایت قرار خواهد گرفت.

۸. دریافت و مصرف مبلغ وصولی از بیمه گر

هرگونه زیان بیمه شده تحت بیمه نامه های خریداری شده بر اساس این دستورالعمل، توسط بیمه گر، با کارفرما به عنوان امین بیمه گزاران، با رعایت شرایط درج شده در بیمه نامه، تسویه و به وی پرداخت می گردد.

دستورالعمل بیمه پروژه ها در قرارداد های پیمانکاری

کارفرما، وجوهی که به این ترتیب دریافت می کند، در حساب جداگانه ای واریز نموده و بر اساس توافق طرف های ذینفع، بین آنها تقسیم می کند. در صورتی که توافق حاصل نشود، وجوه دریافتی صرف تعمیر یا تعویض کار خسارت دیده خواهد شد.

کارفرما، به عنوان امین بیمه گزاران، اختیار تعدیل و تسویه هرگونه خسارتی را با بیمه گر خواهد داشت. در این صورت، کارفرما طبق توافق طرف های ذینفع، نسبت به تسویه خسارت با بیمه گران، اقدام خواهد کرد. در صورت عدم حصول توافق بین طرف های ذینفع یا اعتراض کتبی یکی از طرف های ذینفع، ظرف مدت ۱۵ روز پس از وقوع خسارت، نسبت به اعمال اختیار یاد شده توسط کارفرما، وی نسبت به تعدیل و تسویه خسارت با بیمه گران اقدام نموده و توزیع عادلانه غرامت را به نسبت حوزه های مسئولیت ذینفع ها، تضمین خواهد کرد.

۹. خطرهایی که مسئولیت آن با کارفرماست، عبارت است از: جنگ، تهاجم دشمن، انقلاب، اعتصاب، خطرهای هسته ای، شورش و بلوا (به جز مواردی که در محدوده کارگاه و مربوط به مدیریت کارگاه است)، بروز حوادث طبیعی فراتر از پیش بینی های متعارف و غیرقابل کنترل از سوی کارفرما یا پیمانکار.

۱۰. زیان یا خسارت ناشی از طراحی کارها، در مواردی که ناشی از تصمیم کارفرما راجع به طرح باشد، بر عهده کارفرماست.

وظایف و تعهدات مهندسان مشاور

۱۱. مهندسان مشاور و به طور کلی واحدهای تهیه کننده طرح، موظف هستند قبل از تهیه و تنظیم اسناد مناقصه، گزارش بررسی و مطالعه و مدیریت ریسک را، در حد شناسایی خطر و نوع پوشش های بیمه ای لازم و میزان آن را، با استفاده از کارشناسان متخصص در امر بیمه و به ویژه بیمه های مهندسی و مسئولیت، تهیه کنند و به کارفرما ارائه دهند. همچنین، در موقع تهیه پیش نویس قرارداد، موظف هستند نسبت به تکمیل فرم های پیوست این دستورالعمل، اقدام نموده و آنها را برای امضای کارفرما و پیمانکار، آماده کنند.

۱۲. در مواردی که برحسب ویژگی های مکانی و موضوعی پروژه، اخذ بیمه نامه های خاص موردنیاز باشد، مهندس مشاور مکلف است موارد یاد شده را بررسی کرده و نتیجه را با توجیهات کافی، برای اتخاذ تصمیم های لازم، به کارفرما ارائه نماید.

دستورالعمل بیمه پروژه ها در قرارداد های پیمانکاری

۱۳. مهندس مشاور، مکلف است در صورت وقوع حادثه یا بروز خسارت و زیان، آن قسمت از وظایف کارفرما را که به وی تفویض شده است، به نیابت انجام دهد و انجام آن قسمت از وظایف و تعهدهای کارفرما را که به موجب مفاد بیمه نامه و سایر مقررات تفویض نشده، کتباً و در موعد مقرر، به کارفرما یادآوری کند.
۱۴. مهندس مشاور، موظف است تمام بیمه نامه هایی را که توسط کارفرما یا پیمانکار تهیه می شود، بررسی کند و انطباق آنها را با مفاد و موازین قرارداد، گواهی نماید.
۱۵. در مواردی که بیمه نامه های تهیه شده از نظر ضوابط و مقررات بیمه یا در ارتباط با نیازهای پروژه دارای نقص باشند، مشاور مکلف است اصلاح و تکمیل آنها را، به کارفرما گزارش کند.
۱۶. هر گاه اخذ بیمه نامه، از بیمه گر معتبر خاصی مورد نظر کارفرما باشد، مشاور باید بررسی های لازم را انجام داده و بر رعایت نظر کارفرما، تأکید کند.
۱۷. مهندس مشاور، موظف است اطلاعات مورد نیاز بیمه گر را برحسب مسئولیت کارفرما در تهیه و تنظیم بیمه نامه، ملحوظ دارد. در هر صورت، از آنجا که ناقص یا نادرست بودن اطلاعات ارایه شده به بیمه گر، در موقع بروز خسارت و درخواست غرامت تعیین کننده است، مشاور باید در این باره نظارت داشته باشد و کفایت بیمه نامه های دریافتی پیمانکار یا کارفرما را، گواهی کند.
۱۸. مشاور، موظف است برحسب نظر کارفرما، در تکمیل پرسشنامه های بیمه همکاری کند.
۱۹. با وجود تأکید بر اخذ تمام بیمه های مورد نیاز، مهندس مشاور مکلف است از تحمیل هزینه های اضافی بابت پرداخت حق بیمه یا فرانشیز و یا اخذ پوشش های غیر ضروری، جلوگیری کند.
۲۰. مهندس مشاور، موظف است بر اخذ و تمدید بیمه نامه و پرداخت حق بیمه ها در موعد مقرر، نظارت کند و در صورت استنکاف پیمانکار از پرداخت حق بیمه، مراتب را به کارفرما گزارش نماید تا وی رأساً اقدام کند.
۲۱. مهندس مشاور، موظف است بر اقدام های ایمنی و پیشگیرانه و همچنین، کنترل دامنه خسارت در اثر وقوع حادثه، به نحو مؤثر نظارت کند.
۲۲. هرگاه در مراحل اجرای پروژه، تأمین پوشش های جدید یا تکمیل یا بسط حدود پوشش بیمه نامه های موجود ضروری باشد، مهندس مشاور مکلف است رأساً یا برحسب درخواست پیمانکار و دستور کارفرما، موارد را بررسی کرده و پس از تأیید کارفرما، تکمیل پوشش های بیمه ای را در چهارچوب قرارداد، پیگیری نماید.
۲۳. در صورت تشخیص و ابلاغ کارفرما، مهندس مشاور به عنوان نماینده کارفرما، در تشریفات حل اختلاف با بیمه گر، شرکت خواهد کرد.

وظایف و تعهدات پیمانکار

۲۴. پیمانکار، تمام بیمه نامه های مورد نیاز را مانند مهندسی و مسئولیت و هر پوشش لازم دیگر که در اجرای تعهدهای وی طبق قرارداد ضروری باشد، به هزینه خود خریداری و حفظ خواهد کرد.

۲۵. پیمانکار، بدون ایجاد محدودیت در تعهدات و مسئولیت های خود و کارفرما، نسبت به تحصیل پوشش های بیمه ای اقدام خواهد کرد.

۲۶. پوشش های بیمه ای، به شرح زیر و نه محدود به آنها، با توجه به شرایط پیمان، توسط پیمانکار خریداری و حفظ می گردد:

۲۶-۱. کارها، همراه با مصالح و تجهیزاتی که به عنوان جزیی از کار مورد استفاده قرار خواهد گرفت، به مبلغ ارزش کامل جایگزینی.

۲۶-۲. مبلغ اضافی، معادل..... درصد ارزش کامل جایگزینی بند بالا، به منظور پوشش هزینه های اجتناب ناپذیر زیان یا خسارت.

۲۶-۳. تجهیزات پیمانکار و هرگونه اموال دیگری که توسط پیمانکار وارد کارگاه گردیده است، به مبلغ معادل ارزش جایگزینی آنها در کارگاه. همچنین، پوشش های بیمه ای مربوط به ماشین آلات و سایر تجهیزات و تأسیسات مورد نیاز، برای اجرای کارها که توسط کارفرما به هر نحوی در اختیار وی قرار می گیرد.

بیمه نامه موارد پیش گفته مشترکاً به نام پیمانکار و کارفرما بوده و موارد زیر را تحت پوشش قرار خواهد داد :

- هرگونه زیان یا خسارت وارده به کارفرما و پیمانکار، به هر علت، جز در مواردی که استثنا می شود، تا تاریخ تعیین شده در گواهی تحویل کار یا هر بخش از آن، برحسب مورد. و همچنین، زیان یا خسارتی که در حین انجام هرگونه عملیات به منظور انجام تعهدات، توسط پیمانکار حادث می شود.

- زیان یا خسارتی که در دوره رفع نقص به وجود آید و علت آن مربوط به زمان قبل از آغاز دوره یاد شده باشد.

۲۶-۴. پوشش بیمه ای به نام خود و کارفرما، به طور مشترک در قبال مسئولیت ناشی از صدمات جانی یا فوت اشخاص، یا زیان یا خسارت وارده به هرگونه اموال (جز کارها)، در اثر اجرای کار.

بیمه یاد شده، حداقل به مبلغی خواهد بود که دو طرف مشترکاً در مورد آن توافق کنند و در صورتی که چنین توافقی صورت نگیرد، پیمانکار رأساً مبلغ قابل قبولی به این منظور، تعیین خواهد کرد.

دستورالعمل بیمه پروژه ها در قرارداد های پیمانکاری

بیمه نامه باید شامل شرط مسئولیت متقابل باشد، به این مفهوم که گویی برای هریک از دو طرف، کارفرما و پیمانکار، بیمه نامه جداگانه ای صادر شده است. بر این اساس، از نظر بیمه نامه، کارفرما و پیمانکار دو بیمه گزار جداگانه تلقی می شوند.

۲۶-۵. پیمانکار، مسئولیت های خود را بیمه خواهد کرد و مادام که افراد در استخدام وی در کارها حضور دارند، اعتبار بیمه نامه را حفظ خواهد کرد. پیمانکار، مسئول پیمانکاران فرعی خود بوده و باید آنها را ملزم به بیمه نمودن و پرداخت حق بیمه لازم برای تأمین کارهایی که انجام می دهند بنماید. هرگونه نقضی در مورد حق بیمه یا کمبود در محدوده پوشش، از مسئولیت های پیمانکار خواهد بود.

این پوشش، شامل هر نوع خسارت منجر به آسیب دیدگی، نقض عضو، یا فوت کارکنان پیمانکار، کارفرما، و پیمانکاران فرعی، و سایر اشخاصی خواهد بود که به نحوی در ارتباط با کارهای موضوع قرارداد، دچار حادثه یا سانحه می شوند. در مورد اشخاصی که در استخدام پیمانکار (پیمانکاران) فرعی باشند، هرگاه پیمانکار (پیمانکاران) فرعی مسئولیت خود را در شکل متقابل آنان بیمه کرده باشند، به نحوی که غرامت های کارفرما تحت بیمه نامه مربوط جبران شود، تعهدهای پیمانکار راجع به بیمه پیش گفته، انجام شده تلقی خواهد گردید. هرگاه کارفرما لازم بداند، پیمانکار باید اصل یا رونوشت تأیید شده بیمه نامه یا گواهی بیمه را برای هر یک از پیمانکاران فرعی، و رسید پرداخت حق بیمه مربوط را تسلیم کارفرما کند.

۲۷. پیمانکار، مقدم بر آغاز کار در کارگاه، گواهی لازم را مبنی بر این که بیمه نامه های مورد نیاز تحت شرایط قرارداد را تحصیل کرده است، به کارفرما ارایه نموده و ظرف مدت تعیین شده در پیمان، بیمه نامه ها را تسلیم وی خواهد کرد. پیمانکار، پوشش های بیمه ای را که به موجب پیمان، تهیه آن بر عهده وی قرار دارد، از بیمه گری که در پیمان مورد توافق دو طرف قرار گرفته است، و در غیراین صورت از بیمه گر مورد انتخاب خود، خریداری خواهد کرد.

۲۸. پیمانکار، اعتبار هر بیمه نامه را تا تاریخی که در قرارداد مشخص می شود، حفظ خواهد کرد و در صورت درخواست کارفرما، بیمه نامه معتبر و رسیدهای پرداخت حق بیمه مربوط را در هر مورد، در اختیار وی قرار خواهد داد.

۲۹. در صورتی که پیمانکار در خریداری یا حفظ اعتبار هر یک از بیمه نامه های مورد نیاز، طبق شرایط پیمان قصور ورزد، یا ظرف مدت تعیین شده در پیمان، نسبت به ارایه بیمه نامه ها اقدام نکند، یا چنین بیمه نامه های تهیه شده ملغی یا فسخ یا کاهش داده شوند، در هر یک از این موارد، کارفرما می تواند رأساً مبادرت به تهیه و معتبر ساختن این قبیل بیمه نامه ها کرده، حق بیمه های مربوط را پرداخت کند. در این صورت، مبالغ پرداختی را در زمان مناسب، از صورت حساب های

دستورالعمل بیمه پروژه ها در قرارداد های پیمانکاری

پیمانکار کسر کرده یا جزو بدهی وی منظور خواهد نمود و پیمانکار، از این بابت حق هرگونه اعتراض را از خود سلب می کند.

۳۰. در صورتی که پیمانکار یا کارفرما نسبت به رعایت شرایط درج شده در بیمه نامه های خریداری شده طبق قرارداد اهمال کنند، موظف خواهند بود که غرامت طرف دیگر را بابت هرگونه زیان یا مطالبات ناشی از قصور خود، جبران نمایند.

۳۱. مبالغ و خسارت هایی که تحت پوشش بیمه واقع نشده یا توسط بیمه گر جبران نشده باشند، بر حسب مسئولیت قراردادی هر یک از دو طرف، به عهده کارفرما یا پیمانکار خواهد بود.

۳۲. در صورت بروز هرگونه خسارت در اثر موارد مستثنی شده یا به صورت توأم با سایر خطرها، پیمانکار به درخواست کارفرما و در حدود مورد درخواست، اقدام به جبران زیان یا خسارت خواهد کرد و در این صورت، استحقاق افزایش مبلغ پیمان را خواهد داشت. در صورتی که بروز زیان یا خسارت، معلول ترکیبی از خطرها باشد، افزایش مبلغ پیمان، به تناسب مسئولیت کارفرما و پیمانکار خواهد بود.

۳۳. در متن بیمه نامه ها، باید احتمال تحویل بخش هایی از کار، قبل از تحویل موقت تصریح شود.

۳۴. مضمون تمام بیمه نامه ها و محدوده پوشش آنها، باید منطبق با اسناد پیمان و پیوست های آن باشد. هرگاه بیمه نامه ارایه شده از سوی پیمانکار، از این نظر دارای اشکال یا نقص باشد، مراتب کتباً توسط کارفرما به پیمانکار اعلام می شود، و وی مکلف است ظرف مدت ۱۰ روز با مراجعه به بیمه گر، نسبت به رفع نواقص یا جایگزین کردن آن با بیمه نامه جدید، اقدام کند.

۳۵. هرگاه تغییر اساسی در شرح کارها، قیمت، مدت و سایر شرایط پیمان ایجاد گردد، پیمانکار موظف است بر اساس موارد قید شده در بیمه نامه، مراتب را به بیمه گر اطلاع داده تا در صورت لزوم، تغییرهای لازم در مفاد بیمه نامه انجام شود. در صورت افزایش مدت پیمان، بیمه نامه های مربوط به همان مدت، از سوی پیمانکار تمدید می گردد. هزینه تمدید بیمه نامه ها، در صورتی که قصور پیمانکار در انجام تعهدها علت تمدید باشد، بر عهده وی خواهد بود. هر نوع تغییر در بیمه نامه ها، باید با اطلاع کارفرما باشد.

۳۶. انحلال، تصفیه، ورشکستگی یا قصور هر یک از شرکت های بیمه طرف پیمانکار یا پیمانکاران فرعی وی، یا قصور هر یک از شرکت های بیمه نسبت به پرداخت ادعاهای مطروحه، نمی تواند موجب ملغی شدن تعهدهای دو طرف پیمان نسبت به یکدیگر، در چهارچوب پیمان شود.

دستورالعمل بیمه پروژه ها در قرارداد های پیمانکاری

۳۷. پیمانکار، در هیچ زمانی حق ندارد هر گونه مصالحه، پیشنهاد یا قولی را در رابطه با ایجاد هرگونه تعهدی در قبال کارفرما، بدون اخذ موافقت قبلی و کتبی وی، با بیمه‌گران انجام دهد.
۳۸. بیمه کردن مصالح و تجهیزات و کارها، تنها به منظور تأمین خسارت‌های وارده است و پیمانکار را به هیچ وجه از تعهدهای خود مبری نمی کند.
۳۹. بیمه‌نامه‌ها، جز در مورد کارکنان پیمانکار باید به نام کارفرما به عنوان ذینفع بوده و قبل از آغاز کار، به کارفرما ارایه گردند.

بخش سوم. راهنمای انتخاب پوشش‌های بیمه‌ای

طرح‌های عمرانی برحسب موضوع، کارکرد، ارزش، محل اجرا، مدت اجرا و از نظر ارزیابی ریسک، با یکدیگر متفاوت هستند؛ از این رو، لازم است این تفاوت در انتخاب نوع و میزان پوشش‌های بیمه‌ای که خریداری می‌گردد، مورد توجه باشد. براین اساس و برای سهولت کار، توصیه می‌شود، کارفرما، مشاور و پیمانکار، پوشش‌های بیمه‌ای مورد نظر را به روش تعیین شده دراین دستورالعمل، انتخاب کنند.

۱. کار برگ انتخاب پوشش‌های بیمه‌ای

کاربرگ‌های یک و دو پیوست، به عنوان جزیی از اسناد مناقصه تلقی شده و باید طبق این دستورالعمل، تکمیل گردد و به عنوان بخشی از اسناد و مدارک پیمان، ملاک عمل قرار گیرد.

۲. راهنمای تکمیل کاربرگ‌های بیمه

کاربرگ یک پیوست، باید بر اساس نتایج گزارش مطالعات ارزیابی ریسک، توسط مهندس مشاور یا واحد تهیه کننده طرح، تکمیل شود. اگر چنین گزارشی تهیه نگردیده یا پوشش‌های بیمه‌ای موردنیاز توصیه نشده باشد، تکمیل کاربرگ طبق نظر کارفرما، انجام می‌گردد.

این کاربرگ، توسط مشاور تکمیل شده و پس از تأیید کارفرما، به عنوان بخشی از اسناد مناقصه، به پیمانکار تسلیم می‌گردد. پیمانکار حق دارد با توجه به مسئولیت‌های خویش، تغییرهای موردنظر خود را در مورد کاهش یا افزایش پوشش‌های بیمه‌ای، پیشنهاد کند.

در نهایت، کاربرگ تکمیل شده ای که مورد توافق کارفرما و پیمانکار باشد و در صورت عدم حصول توافق کاربرگی که بر حسب نظر کارفرما تکمیل شده باشد، ملاک اقدام‌های بعدی خواهد بود، و باید به عنوان پیوست‌های پیمان، از سوی کارفرما و پیمانکار امضا شود. ترتیب تکمیل کاربرگ‌های بیمه، به شرح زیر است :

۱-۲. کارفرما برحسب مورد، با انتخاب هر یک از پوشش‌های موردنظر، خانه مربوط را با علامت

(×) مشخص می کند (کاربرگ تکمیل شده جزو اسناد مناقصه، در اختیار پیمانکار قرار داده می‌شود).

۲-۲. پیمانکار، برای مواردی که کارفرما پوشش خاصی تعیین نکرده باشد و وی این پوشش را ضروری بداند، خانه مربوط را با علامت (+) مشخص می کند و اگر پوشش موردنظر کارفرما را ضروری نداند، در قسمت پیش بینی شده،

علامت (-) را درج می کند (کاربرگ اظهارنظر شده به همراه پیشنهاد پیمانکار، ارایه می‌شود).

دستورالعمل بیمه پروژه ها در قرارداد های پیمانکاری

در نهایت، خانه نهایی با علامت (*) که نتیجه تفاهم کارفرما با پیمانکار است، یا در صورت عدم توافق، نظر کارفرماست، تکمیل شده و کاربرگ توسط دو طرف پیمان و مشاور امضا گردیده و ملاک اقدام قرار می گیرد. در مواردی که ستون آخر (سایر) علامت زده شود، از کاربرگ دو برای پوشش های تکمیلی استفاده می شود؛ به این نحو که مشاور یا کارفرما، برحسب نتایج مطالعات ریسک یا نظر خود، و بر اساس انتخاب پوشش های اصلی (تکمیل کاربرگ یک)، مواردی از پوشش های تکمیلی را انتخاب می کنند و مشابه پوشش های اصلی، نظر پیمانکار اخذ شده و برهمان منوال، پوشش های تکمیلی نهایی می گردد و کاربرگ امضا شده، ملاک اقدام خواهد بود. تبصره : در مواردی که واگذاری کار با ترک تشریفات مناقصه انجام شود، تکمیل کاربرگ ها قبل از عقد پیمان به همان نحو انجام گردیده و کاربرگ های تکمیل و امضا شده، ضمیمه پیمان می گردد.

کلید واژه های آزمون ، نمونه سوالات طراحی شده و جزوات آزمون را از ما بخواهید

دستورالعمل بیمه پروژه ها در قرارداد های پیمانکاری

کاربرگ یک. انتخاب پوشش های بیمه ای برای پروژه

پوشش های بیمه ای																
تمام خطر مهندسی			مسئولیت مدنی			حوادث طبیعی			بیمه های اختصاصی			حمل و نقل		سایر		
ساخت	نصب	طراحی	کارکنان	اشخاص ثالث	تکمیلی کارکنان	سیل، طغیان آب	زلزله	طوفان	محیط زیست	شکست ماشین آلات	اعتباری	دریایی	هوایی	زمینی	نیاز به بیمه های تکمیلی	
																کارفرما
																پیمانکار
																نهایی

نماینده مشاور : نام و نام خانوادگی امضا

نماینده کارفرما : نام و نام خانوادگی امضا

نماینده پیمانکار : نام و نام خانوادگی امضا

کلید واژه های آزمون ، نمونه سوالات طراحی شده و جزوات آزمون را از ما بخواهید

دستورالعمل بیمه پروژه ها در قرارداد های پیمانکاری

کاربرگ دو. تعیین بیمه های تکمیلی پروژه

ردیف	عوامل	پوشش های اصلی	عنوان پوشش های تکمیلی	ملاحظات
۱	کارفرما و مشاور			
۲	پیمانکار			
۳	نهایی			
<p>نماینده مشاور: نام و نام خانوادگی:</p> <p>امضا</p>				
<p>نماینده کارفرما: نام و نام خانوادگی:</p> <p>امضا</p>				
<p>نماینده پیمانکار: نام و نام خانوادگی:</p> <p>امضا</p>				

۳. حداقل پوشش های بیمه ای پروژه های بزرگ صنعتی و غیرصنعتی

- ۳-۱. بیمه های مسئولیت مدنی، ناشی از اجرای پروژه (از جمله مسئولیت های قانونی و حقوقی، اعم از قراردادی و غیرقراردادی).
- ۳-۲. بیمه های مهندسی، شامل بیمه تمام خطر پیمانکاری، نصب و نگهداری، و پوشش های تکمیلی مربوط، برحسب مورد.
- ۳-۳. مواردی علاوه بر موارد پیش گفته، که مهندس مشاور یا واحد تهیه کننده طرح، تامین آن پوشش ها را توصیه کرده و مورد قبول کارفرما باشد.
- ۳-۴. بیمه در برابر حوادث طبیعی، با توجه به موارد زیر :
 - هرگاه محل پروژه، بر اساس نقشه پهنه بندی زلزله، در مناطق با احتمال خطر نسبی پایین باشد.
 - هرگاه سابقه وقوع زلزله بیشتر از ۵ ریشتر در مقیاس مرکالی، در محل احداث پروژه وجود داشته باشد.
 - اگر محل پروژه برحسب گزارش سازمان هواشناسی، جزو مناطق سیل گیر طبقه بندی شده و یا وقوع سیل منجر به خسارت وسیع، در ۲۰ سال منتهی به سال اجرا، گزارش شده باشد.
 - وقوع طوفان مخرب (طوفان هایی که منجر به خسارت وسیع شده و گزارش های آن از سوی مراجع ذیربط ثبت و منتشر گردیده)، در محل اجرای پروژه گزارش شده باشد.
- ۳-۵. بیمه مربوط به خسارت های وارده، ناشی از تغییر در برنامه زمانی اجرای پروژه.
- ۳-۶. بیمه های اختصاصی، مانند بیمه محیط زیست، شکست ماشین آلات و...، برحسب نظر کارفرما و پس از توافق دو طرف پیمان.
- تبصره: در مورد بیمه های محیط زیست، چنانچه اجرای پروژه موقوف به اخذ مجوز از سازمان محیط زیست باشد، اخذ پوشش بیمه ای توصیه می شود.
- ۳-۷. بیمه های حمل و نقل، طبق ضوابط مربوط به حمل و نقل دریایی، هوایی، و پوشش های رایج یا تکمیلی، در مورد حمل و نقل جاده ای یا ریلی.
- ۳-۸. بیمه های مربوط به طراحی، به صورت بیمه های تکمیلی.
- ۳-۹. بیمه های اعتباری، برحسب تقویم تأمین منابع مالی پروژه.
- ۳-۱۰. تمام پوشش هایی که در تعهد پیمانکار است، مانند سرقت، آتش سوزی و نظایر آن.
- ۳-۱۱. سایر پوشش ها، اختیاری بوده و بنابه نظر کارفرما یا توافق پیمانکار و کارفرما، خریداری می شود؛ مگر این که در اسناد مناقصه، به صورت الزامی پیش بینی شده باشد.

۴. حداقل پوشش های بیمه ای پروژه های متوسط صنعتی

- ۴-۱. بیمه های مسئولیت مدنی، ناشی از اجرای پروژه (از جمله مسئولیت های قانونی و حقوقی، اعم از قراردادی و غیرقراردادی).
- ۴-۲. بیمه های مهندسی، شامل بیمه تمام خطر پیمانکاری و نصب، و بیمه های تکمیلی مربوط، بر حسب مورد.
- ۴-۳. مواردی علاوه بر موارد پیش گفته، که مهندس مشاور یا واحد تهیه کننده طرح، تامین آن پوشش ها را توصیه کرده و مورد قبول کارفرما باشد.
- ۴-۴. بیمه در برابر حوادث طبیعی، حداقل شامل زلزله، سیل و طوفان برحسب سوابق وقوع حوادث یاد شده در محل اجرای پروژه، در ۲۰ سال منتهی به سال اجرا.
- تبصره: در مورد زلزله، در صورتی که طبق نقشه پهنه بندی، احتمال وقوع زلزله با خطر نسبی متوسط و بالاتر وجود داشته باشد، اخذ پوشش بیمه ای الزامی است.
- ۴-۵. بیمه مربوط به خسارت های وارده، ناشی از تغییر در برنامه زمانی اجرای پروژه.
- ۴-۶. بیمه های حمل و نقل، طبق ضوابط مربوط به حمل و نقل دریایی، هوایی و پوشش های رایج یا تکمیلی، در مورد حمل و نقل جاده ای یا ریلی.
- ۴-۷. بیمه های مربوط به طراحی، برحسب اعلام ضرورت از سوی کارفرما.
- ۴-۸. تمام بیمه هایی که در تعهد پیمانکار است و کارفرما بر تأمین آنها تأکید دارد.
- ۴-۹. سایر پوشش ها، اختیاری بوده و بنابه نظر کارفرما یا توافق پیمانکار و کارفرما، خریداری می شود؛ مگر این که در اسناد مناقصه، به صورت الزامی پیش بینی شده باشد.

۵. حداقل پوشش بیمه ای پروژه های متوسط غیرصنعتی

- ۵-۱. بیمه های مسئولیت مدنی، ناشی از اجرای پروژه (از جمله مسئولیت های قانونی و حقوقی، اعم از قراردادی و غیرقراردادی).
- ۵-۲. بیمه های مهندسی، درباره اجزایی از کار که توسط کارفرما تعیین می شود.
- ۵-۳. بیمه حوادث طبیعی، برحسب موقعیت مکانی پروژه و بررسی های محلی و گزارش وقوع حوادث طبیعی و آمار و اطلاعات خسارت های ناشی از آن، با نظر کارفرما تعیین می گردد.
- ۵-۴. تمام بیمه هایی که در تعهد پیمانکار است و کارفرما بر تأمین آنها تأکید دارد.
- ۵-۵. سایر پوشش ها، اختیاری بوده و بنا به نظر کارفرما یا توافق پیمانکار و کارفرما، خریداری می شود؛ مگر این که در اسناد مناقصه، به صورت الزامی پیش بینی شده باشد.

۶. حداقل پوشش بیمه ای پروژه های کوچک

۶-۱. بیمه هایی که تنها در تعهد پیمانکار است و کارفرما نیز برای اطمینان از انجام به موقع پروژه، بر تأمین آنها تأکید دارد.

۶-۲. بیمه حوادث طبیعی، به صورت بیمه انفرادی یا گروهی (خریداری پوشش برای مجموعه ای از پروژه های مشابه، توسط یک دستگاه اجرایی).

۷. تقسیم بندی پروژه ها

۷-۱. پروژه های بزرگ صنعتی

پروژه های صنعتی که مبلغ سالانه پیمان آنها ۱۰۰ میلیارد ریال و بالاتر باشد، مانند نیروگاه ها، پالایشگاه ها، کارخانه های تولید خودرو و نورد و ذوب فلزات.

۷-۲. پروژه های بزرگ غیرصنعتی

پروژه های غیر صنعتی که مبلغ سالانه پیمان آنها ۷۵ میلیارد ریال و بالاتر باشد، مانند سدهای بزرگ، آزادراه ها، بزرگراه ها، پل های بزرگ منحصر به فرد، تونل، مراکز اصلی مخابرات، ترمینال فرودگاه های بین المللی، موزه ها، استادیوم های سرپوشیده و بزرگ، ساختمان های بلندمرتبه، فضاها و مکان های مذهبی ویژه، اسکله و موج شکن و سازه های آبی و دریایی پیچیده و مشکل، تصفیه خانه های آب و فاضلاب، و خطوط انتقال آب و فاضلاب.

۷-۳. پروژه های متوسط صنعتی

پروژه های صنعتی که مبلغ سالانه پیمان آنها از ۱۰ میلیارد تا ۱۰۰ میلیارد ریال باشد، مانند کارخانه ها و واحدهای صنعتی، از قبیل نساجی، تولید لوازم خانگی، داروسازی، تولید رنگ، مواد غذایی، قطعات خودرو، پمپ خانه ها در طرح های انتقال مواد سوختی، پست های اصلی خطوط سراسری انتقال نیرو و انرژی.

۷-۴. پروژه های متوسط غیرصنعتی

پروژه های غیر صنعتی که مبلغ سالانه پیمان آنها از ۱۰ میلیارد ریال تا ۷۵ میلیارد ریال باشد، مانند ساختمان های آموزش عالی، مجتمع های فنی و حرفه ای، ساختمان های اداری، مراکز فرعی مخابرات، سازه های آبی متعارف، سالن های اجتماعات و کنفرانس، ایستگاه ها و ترمینال های شهری و بین شهری، کشتارگاه، سردخانه، مجتمع های فرهنگی شهری، مراکز درمانی، و...

دستورالعمل بیمه پروژه ها در قرارداد های پیمانکاری

۵-۷. پروژه های کوچک

پروژه هایی که مبلغ سالانه پیمان آنها کمتر از ۱۰ میلیارد ریال است.

۸. الحاقیه ها

در موارد متعدد، با وجود تأمین پوشش های بیمه ای برحسب نوع کار، تعیین موارد تکمیلی برای روشن بودن چهارچوب تعهد های بیمه گر، از طریق صدور الحاقیه برای جبران خسارت، ضروری است. ضمن اینکه تنظیم و مبادله الحاقیه، لزوماً به مفهوم بسط پوشش بیمه ای نیست.

این موارد، معمولاً به صورت هایی به شرح زیر، تحت عنوان الحاقیه تنظیم و مبادله می گردد.

۸-۱. پوشش

مواردی که ضمن رعایت شرایط، استثناءها، و مقررات درج شده در بیمه نامه و پیوست های آن، به صورت بیمه های تکمیلی تحت پوشش هستند. اگر این موارد الزام بیشتری از نظر جبران خسارت ها برای بیمه گر ایجاد کند، مستلزم حق بیمه اضافی خواهد شد .

۸-۲. شرایط

مواردی که ضمن رعایت شرایط، استثناءها، و مقررات درج شده در بیمه نامه و پیوست های آن، بیمه گر نسبت به جبران زیان های وارده به بیمه گزار، تعهدی نخواهد داشت، یا متعهد بودن بیمه گر برای جبران خسارت ها، موقوف به رعایت شرایطی است که در الحاقیه درج می شود و به طور عمده، فاقد پرداخت حق بیمه است.

۸-۳. استثنا

مواردی که ضمن رعایت شرایط، استثناءها، و مقررات درج شده در بیمه نامه و پیوست های آن، بیمه گر متعهد به جبران خسارت ها نیست. این موارد، به طور مستقیم یا غیرمستقیم، استثنا شده و شامل خسارت هایی می شود که اساساً در تعهد بیمه گر نیست.

۸-۴. تضمین (گارانتی)

مواردی که جبران خسارت توسط بیمه گر، صرفاً در انطباق با شرطی است که به صورت موضوعی یا کمی، در الحاقیه درج می شود.

۹. فهرست الحاقیه ها

- (۱) پوشش زیان یا خسارت ناشی از اعتصاب، شورش، اغتشاش، و بلوا^۱ (S.R.C.C).
- (۲) پوشش مسئولیت متقابل.
- (۳) پوشش دوره نگهداری ساده.
- (۴) توسعه پوشش بیمه ای دوره نگهداری.
- (۵) پوشش هزینه های اضافه کاری، کار در شب، کار در تعطیلات عمومی، و هزینه حمل سریع.
- (۶) پوشش هزینه های اضافی حمل هوایی.
- (۷) پوشش سازه های واقع در مناطق زلزله خیز.
- (۸) پوشش دوره آزمایش ماشین آلات و تأسیسات.
- (۹) پوشش مربوط به ساختمان های موجود و تأسیسات مجاور.
- (۱۰) پوشش خسارت وارده بر مراتع، جنگل ها، و کشتزارها.
- (۱۱) پوشش خسارت های وارده بر مصالح پای کار.
- (۱۲) پوشش خسارت های وارده بر تأسیسات مجاور.
- (۱۳) پوشش مربوط به تجهیزات زمان اجرای کار.
- (۱۴) پوشش در کانال هایی که حفاری می شود.
- (۱۵) پوشش مربوط به نشت مواد در حفاری.
- (۱۶) پوشش برای استفاده از ماشین آلات دست دوم.
- (۱۷) شرایط مخصوص، مربوط به جدول زمان بندی عملیات ساختمانی یا نصب.
- (۱۸) شرایط ویژه، مربوط به ساختمان تونل ها و راهرو ها.
- (۱۹) شرایط مخصوص، مربوط به کابل ها، لوله ها و سایر وسایل نصب شده در زیر زمین.
- (۲۰) شرایط ویژه، مربوط به احداث سد و مخازن آب.
- (۲۱) شرایط مخصوص، راجع به اقدام های ایمنی در مقابل باران، سیل و طغیان آب.
- (۲۲) شرایط ویژه، مربوط به برداشت مواد زاید ناشی از ریزش خاک و سنگ.

1 . S.R.C.C = Strike Riot Civil Commission

دستورالعمل بیمه پروژه‌ها در قرارداد های پیمانکاری

۲۳) استثنای مربوط به زیان، خسارت، و مسئولیت ناشی از سیل و طغیان آب.

۲۴) استثنای مربوط به زیان، خسارت و مسئولیت ناشی از آب.

۲۵) استثنای مربوط به از بین رفتن یا خسارت وارده به محصولات، جنگل‌ها و مزارع.

۲۶) تضمین مربوط به خاکریزها، برش‌ها، پله بندی‌ها، آب‌روها، و کانال‌ها.

۲۷) تضمین مربوط به کمپ‌ها و انبارها.

۲۸) تضمین مربوط به دستگاه‌ها، تجهیزات و ماشین آلات ساختمانی.

۲۹) تضمین مربوط به مصالح ساختمانی.

۳۰) خسارت های متوالی.

۳۱) اموال خارج از انبار.

۱۰. مسئولیت کارفرما و پیمانکار، در قبول و پرداخت فرانشیز

در تمام قراردادهایی که از این دستورالعمل استفاده می کنند، پرداخت فرانشیز با توجه به موارد زیر، انجام می شود.

۱-۱۰. به منظور رعایت اصل نفع بیمه‌ای، جلوگیری از بی مبالاتی بیمه‌گذار در امر رعایت نکات ایمنی، و انجام اقدام‌های پیشگیرانه، و پای بندی به تعهدهایی که در بیمه‌نامه مشخص می شود، پرداخت فرانشیز برحسب مسئولیت و با توجه به سایر موازین قراردادی بین کارفرما و پیمانکار، برعهده کارفرما یا پیمانکار خواهد بود.

۱۰-۲. تفکیک مسئولیت قبول پرداخت فرانشیز، برحسب مسئولیت کارفرما یا پیمانکار در ایجاد خسارت احتمالی، به

شرح زیر است :

- در بیمه‌های مسئولیت مدنی در قبال اشخاص ثالث، پرداخت صد در صد فرانشیز، بر عهده پیمانکار است.

- در بیمه‌های اجباری، مسئولیت در مورد کارکنان پیمانکار و کارفرما و مانند آن، طبق قانون و مقررات تأمین اجتماعی و قانون کار و مقررات نظیر آن، پرداخت صد در صد فرانشیز برعهده پیمانکار است.

- در بیمه‌های تکمیلی، در مورد کارکنان پیمانکار و کارفرما و مانند آن، پرداخت صد در صد فرانشیز بر عهده پیمانکار است.

- در بیمه‌های سرقت و آتش سوزی، پرداخت صد در صد فرانشیز بر عهده پیمانکار است.

دستورالعمل بیمه پروژه ها در قرارداد های پیمانکاری

- در بیمه حوادث طبیعی، فارغ از روش محاسبه فرانشیز (در صدی از حق بیمه، در صدی از مبلغ بیمه نامه، یا مبلغ مقطوع)، حداکثر ۴۰ درصد از فرانشیز بر عهده پیمانکار و پیمانکاران فرعی، و مازاد آن، بر عهده کارفرماست. تبصره. در مورد بیمه های تکمیلی و الحاقیه هایی که بار مالی اضافی برای بیمه گزار دارد نیز، به ترتیب پیش گفته عمل می شود.

- تمام بیمه های مهندسی که فقط به نام پیمانکار خریداری و حفظ می شود، پرداخت صد در صد فرانشیز بر عهده پیمانکار است.

- تمام بیمه های مهندسی که به نام مشترک کارفرما و پیمانکار خریداری می شود، اگر منشاء خطر خارج از محدوده عملیات طراحی، تدارکات و اجرای پروژه باشد، بر عهده کارفرماست و در غیراین صورت، پرداخت صد در صد فرانشیز بر عهده پیمانکار است.

- در مواردی که پرداخت کل یا درصدی از فرانشیز بر عهده کارفرماست، پیمانکار به نیابت از طرف کارفرما، نسبت به پرداخت اقدام می کند و مبالغ پرداختی، به حساب مطالبات پیمانکار منظور شده و در اولین فرصت، تسویه می گردد.

دستورالعمل بیمه پروژه ها در قرارداد های پیمانکاری

پیوست ها

یک. نحوه محاسبه حق بیمه

دو. بیمه وثیقه و بیمه تضمین

سه. معرفی انواع پوشش های بیمه ای در صنعت ساخت

چهار. واژه نامه تشریحی

پیوست یک. نحوه محاسبه حق بیمه

در کارهای ساختمانی، برای محاسبه حق بیمه دو روش وجود دارد :

روش زمانی (Time Procedure) و روش تفکیکی (Breakdown Procedure).

روش زمانی

در این روش، نرخ حق بیمه به دو بخش جداگانه تقسیم می شود. نرخ های وابسته به « زمان کار » و نرخ های وابسته به « اصل کار ». به طور کلی، اجرای پروژه با خطرهای معینی که مربوط به کار است و به طول دوره ساخت بستگی دارد، مواجه می شود. در این روش، حق بیمه برحسب نوع پروژه مثل ساختمان، کارخانه، برج، تونل، پل و غیره، مشخص می گردد؛ ضمن اینکه برحسب نوع کار، نرخ پایه برای هر کار معین در دسترس است. برای حوادث طبیعی و طولانی شدن زمان ساخت و مانند آن نیز، حق بیمه تعیین می شود.

روش تفکیکی

در این روش، برای هر مرحله از ساخت مانند کارهای مقدماتی، کار روی زمین، کار زیر زمین و... با توجه به ریسک هر فعالیت، حق بیمه تعیین می شود. با توجه به سهم هر یک از این کارها در برآورد کل پروژه و با توجه به نرخ های متفاوت، در نهایت میانگین وزنی حق بیمه، مشخص می گردد. ممکن است در این شرایط، برای حوادث طبیعی و مانند آن، نرخ مشخصی به میانگین یادشده اضافه شود.

– حق بیمه ماشین آلات

حق بیمه ماشین آلات، با ضرب مبلغ بیمه در نرخ حق بیمه آن، به دست می آید. نرخ حق بیمه برای هر دستگاه، از تعرفه حق بیمه استخراج می شود، اما باید به قدمت، شرایط، وضعیت نگهداری، چگونگی کاربرد آن و در صورت لزوم، تعدیل کسورات مختلف توجه گردد.

دستورالعمل بیمه پروژه ها در قرارداد های پیمانکاری

- اثر تورم در حق بیمه

در ظاهر، تورم نباید در حق بیمه تأثیری داشته باشد، زیرا با گذشت زمان، ارزش موضوع بیمه افزایش یافته و حق بیمه نیز که بر اساس سرمایه بیمه شده تعیین می گردد، خود به خود فزونی می یابد و خسارت را هر قدر هم که متأثر از تورم باشد، جبران خواهد کرد. اما مسئله به این سادگی نیست، زیرا در بعضی از بیمه نامه ها رابطه ای بین سرمایه بیمه و حق بیمه وجود ندارد، مانند بیمه اتومبیل و بیمه محصولات کشاورزی. در ضمن، بین زمان وصول حق بیمه و وقوع خسارت، همیشه فاصله ای وجود دارد که ممکن است تورم در این فاصله، به حدی باشد که زیان قابل توجهی برای بیمه گر به وجود آورد. یکی از شیوه های رایج، تعیین « حداکثر خسارت » در بیمه نامه است، که رابطه خسارت و تورم را قطع می کند.

روش دیگر، متغیر ساختن مبلغ بیمه بر اساس تغییرهای شاخص قیمت ها و مانند آن است.

پیوست دو. بیمه وثیقه و بیمه تضمین

بیمه وثیقه

بیمه وثیقه، بیمه نامه ای است که برای صدور ضمانت نامه توسط بانک ها، جایگزین وثیقه می شود. یا بیمه نامه هایی که به جای ضمانت نامه های بانکی، برحسب مفاد قرارداد، مورد قبول کارفرما قرار می گیرد. به طور معمول، برای اعطای اعتبار، نظام های مالی (بانک و مؤسسات اعتباری) نیاز به در اختیار داشتن وثیقه ارزشمند دارند. این وثیقه ها، در بیشتر مواقع دارایی هایی که قابل تقویم به پول است، مانند ملک و ماشین آلات را شامل می شود و معمولاً قبل از اعطای اعتبار، وثیقه ها در رهن مؤسسه اعتبار دهنده، قرار می گیرد. برخی از مواقع، مشاهده می شود که اعتبار گیرنده امکان در اختیار قراردادن وثیقه را برای اخذ اعتبار ندارد؛ در چنین مواقعی، با ارایه بیمه نامه معتبر به جای وثیقه که همان امتیازهای دارایی های به رهن گذارده شده را دارد، می تواند به این شکل از تسهیلات برخوردار شود که بانک یا مؤسسه اعتبار دهنده، با در اختیار داشتن بیمه نامه یاد شده، در صورت عدم یا دیرپرداخت وام های اعطایی، استیفای حقوق خواهد نمود. بدیهی است وضعیت مالی اعتبار گیرنده، اساس صدور این نوع بیمه نامه است.

دستورالعمل بیمه پروژه ها در قرارداد های پیمانکاری

بیمه تضمین

در بیمه تضمین، موضوع بیمه میزان معینی وجه نقد است که بیمه‌گر در نقش ضامن بیمه‌گزار، در صورتی که وی تحت شرایط قرارداد قادر به پرداخت نباشد، به عهده می‌گیرد. بیمه‌گر در این نوع بیمه، نقش ضامن بیمه‌گزار را ایفا می‌کند.

پیوست سه. معرفی انواع پوشش‌های بیمه ای، در صنعت ساخت

اصولاً محدود کردن پوشش‌های بیمه، تحت عناوین مختلف از قبیل تمام خطر، پیمانکاری یا نصب و مانند آن، نمی‌تواند محدود کننده دامنه و نوع پوشش‌های بیمه‌ای باشد، زیرا اصولاً بیمه‌این توانایی را دارد که بر اساس اصل بیمه‌پذیری، موضوع و امکان پذیری ارزیابی ریسک پوشش‌های مربوط را، تعریف نماید. همچنین، بر اساس قانون اعداد بزرگ، در صورت وجود فراوانی تقاضا، طبیعتاً با نرخ‌های متعادل و منطقی، امکان آرایه پوشش و خدمات بیمه، فراهم می‌گردد. جدول پیوست، انواع پوشش‌های بیمه‌ای را در صنعت ساخت نشان می‌دهد.

جدول یادشده، هدف‌های اساسی زیر را دنبال می‌کند :

– ارائه تصویری از خطرهایی که در تهیه و اجرای طرح‌های عمرانی وجود دارد.

– معرفی پوشش‌های رایج در صنعت بیمه در کشور، و یا در صنعت بیمه که به نحوی به تنهایی یا مشترکاً، خطر یا خطرهایی را تحت پوشش قرار می‌دهند.

– آشنایی با ملاحظات که در نوع خاصی از خطر، برای دستیابی به پوشش مناسب بیمه‌ای وجود دارد.

به این ترتیب، این جدول که تصویر بسیار فشرده از مجموعه بررسی‌ها و ارزیابی‌های انجام شده است، به بهترین وجه تصویر مناسبی از خدمات موردنیاز صنعت ساخت را نشان می‌دهد. توضیحات زیر، می‌تواند برای کاربرد در آن مورد استفاده قرار گیرد.

خطرهای معرفی شده، لزوماً در تمام پروژه‌ها کاربرد و مصداق ندارد بنابراین مجموعه آنها، به عنوان نیازهای طرح‌های عمرانی مطرح است.

در مواردی تأمین یک نوع پوشش بیمه‌ای، موقوف یا مشروط به خریداری بیمه یا بیمه‌های دیگری است که در ستون ملاحظات توضیح داده شده است (مثل ردیف ۳۴).

دستورالعمل بیمه پروژه ها در قرارداد های پیمانکاری

در مواردی عناوین خطر به نحوی که ارایه شده، در ادبیات طرح های عمرانی مصطلح نیست، از این رو، باید توجه داشته باشیم که تعبیر در صنعت بیمه، دارای آثار مالی و حقوقی از نظر میزان و نوع مسئولیت بیمه گزار و بیمه گر است، بنابراین نمی توان به شیوه دلخواه، این تعبیر را تفسیر کرده یا حمل به قرینه نمود و مانند آن.

تمام خطرهای معرفی شده، لزوماً دارای اهمیت یکسانی نیستند، اما چون موارد کم اهمیت یا موارد اختصاصی در پروژه های خاص دارای اهمیت است، از این رو، نباید مقایسه ای از این دست بین عناوین صورت گیرد (مثل خطر نقض حقوق ثبت شده یا حمایت شده).

برخی از خطر ها، در هیچ یک از انواع بیمه های رایج، دارای علامت (×) نیست. این امر به مفهوم بیمه ناپذیر بودن موضوع نبوده بلکه جزو مواردی است که در کشور ما چنین پوشش هایی رایج نیست، و می تواند به دلیل عدم وجود نمونه های عمل شده یا بی توجهی به اصل موضوع، از نظر به رسمیت شناختن حقوق فردی یا اجتماعی باشد.

برخی از خطر ها؛ در بیش از یک پوشش، علامت (×) دارند. این موضوع، به مفهوم پیش بینی خطر یاد شده در انواع بیمه نامه هاست، مثل سرقت. همچنین، در مواردی خطر معرفی شده در تمام بیمه های رایج موضوعیت دارد، مثل ناکافی بودن مبلغ بیمه خریداری شده.

برخی از خطر های معرفی شده، به نحو خاصی که ناشی از مقررات و قوانین در سایر کشورهاست، تحت پوشش قرار می گیرد. این موارد، با علامت * شناسایی شده است و لازم است صنعت بیمه کشور بابت بهره گیری از تجربه های جهانی، شیوه مناسب و سازگار با سایر قوانین و مقررات ناظر بر فعالیت یاد شده، طراحی و اعمال نماید، مثل خطر طراحی غلط یا ضعف مطالعات پایه یا اشتباه بودن اطلاعاتی که از سوی کارفرمایان در اختیار طراح یا پیمانکار قرار می گیرد.

خطر های معرفی شده، در چهار گروه به شرح زیر طبقه بندی شده و با شماره ۱ تا ۴ مشخص شده اند.

شماره ۱ : خطر هایی که در حال حاضر توسط شرکت های بیمه داخلی پوشش داده می شوند.

شماره ۲ : خطر هایی که به صورت پوشش های مکمل و مشروط، توسط شرکت های بیمه پوشش داده میشوند.

شماره ۳ : خطر هایی که در کشور ما پوشش داده نمی شوند، اما در تجارت جهانی، دارای پوشش است.

شماره ۴ : اقلام بیمه ناپذیر، که در صورت تغییر در مفهوم حقوقی و قراردادی، احتمال قرار گرفتن آن در پوشش بیمه وجود دارد.

مدیریت خطر												ردیف	
ملاحظات	شماره های چهارگانه	پوشش های بیمه ای رایج										خطر	
		تولید	تفکیک سوزی و خطرهای تبعی	پوشش های محلی	تخریب های اجباری	تخریب های غیراجباری	تخریب های غیرمعمول	تخریب های غیرمعمول	تخریب های غیرمعمول	تخریب های غیرمعمول	تخریب های غیرمعمول		
ملاحظات	۱											۱	حوادث ناشی از اجرای عملیات برای کارکنان
	۱											۲	بیمه های اجتماعی (اجباری) کارکنان
	۱											۳	حوادث قهری طبیعی (زلزله، سیل، طوفان)
	۲											۴	حوادث قهری فورس ماژور (جنگ، اعتصاب)
	۱											۵	طوفان دریایی ، سرقت کالا در دریا ، زلزله دریایی
	۱											۶	خرابی و خسارت غیرمترقبه ماشین آلات و تجهیزات (بجز استهلاک)
	۱											۷	حوادث کارگاهی برای سازه های موقت یا دائمی (نشست ، ریزش ، سقوط و)
	۱											۸	خرابی یا فساد مصالح پای کار
	۱											۹	خطرهای ناشی از کار در شب، یا کار در روزهای تعطیل

[illegible]

۲۷	خسارت های ناشی از تغییرهای تکنولوژیک (از مد افتادگی) ×																	۲		
۲۸	خسارت های ناشی از کهنه بودن تکنولوژی مورد استفاده ×																	۳		
۲۹	خسارت های ناشی از عدم انجام تعهدها و ناتوانی طرف های قرارداد برای انجام تعهدها																	۳		
۳۰	سرقت																	۱		
۳۱	خرابکاری عمدی گروه های شناخته شده ×																	۲		
۳۲	خرابکاری اشخاص ثالث ناشناخته																	۲		خرابکاری کارکنان تحت پوشش بیمه نیست .
۳۳	عدم تأمین مواد اولیه به رغم پیش بینی طرح (کارهای صنعتی)																	۳		
۳۴	فروش نرفتن کالای تولید شده به رغم پیش بینی طرح (کالای فروش نرفته)																	۳		این بیمه، مشروط به وجود سه نوع پوشش دیگر است که شامل بیمه شکست ماشین آلات ، بیمه توقف تولید ، بیمه خسارت های پیشرفته (Advance loss of Profit) است .
۳۵	عدم النفع تأسیسات صنعتی (خوابیدن) ×																	۳		
۳۶	خسارت ناشی از اجرای طرح برای محیط زیست (حین اجرا)																	۳		پوشش بیمه مسئولیت، ناشی از آلودگی محیط زیست در ایران وجود ندارد، اما در مناقصه های بین المللی به ویژه صنایع دریایی، بیمه می شود . مشروط به وجود بیمه نامه ساخت است .
۳۷	خسارت های ناشی از فعالیت طرح، برای محیط زیست (بهره برداری)																	۳		
۳۸	خطرهای ناشی از اجرای پروژه، برای تأسیسات زیربنایی مجاور																	۲		در بیمه تمام خطر مقاطعه کاری و نصب با شرط اضافی بیمه می شود .

33

دستورالعمل بیمه پروژه ها در قرارداد های پیمانکاری

پیوست چهارم. واژه نامه تشریحی

واژه های تخصصی بیمه ای که در این واژه نامه به کار رفته است، از منابع و مأخذ معتبر و مورد تأیید بیمه مرکزی ایران اقتباس شده است. سازگاری مفاهیم بیمه ای با صنعت ساخت، بر اساس بررسی های تطبیقی و با استفاده از متون معتبر و قضاوت کارشناسی انجام شده است.

CONTRACTS INSURANCE GUIDELINE

(۱) دستورالعمل بیمه قراردادها

مفاد مجموعه حاضر است، که شرایط کلی بیمه حاکم بر پیمان ها را تعیین می کند.

INSURER

(۲) بیمه گر

شرکت های بیمه که طبق « قانون بیمه مصوب سال ۱۳۱۶ و قانون تاسیس بیمه مرکزی ایران و بیمه گری مصوب سال ۱۳۵۰ » تأسیس شده و تحت نظارت بیمه مرکزی ایران فعالیت دارند، و مشخصات آنها در بیمه نامه قید می گردد.

ASSURED

(۳) بیمه گزار

کارفرما یا پیمانکار، و در مواردی مشاور است که برحسب وظایف و مسئولیت های خویش، نسبت به تهیه و خریداری پوشش های لازم بیمه ای، اقدام می نماید.

SUBJECT MATTER OF INSURED

(۴) موضوع بیمه

احتمال وقوع خطر هایی است که در طول اعتبار مدت بیمه نامه، تحت پوشش قرار می گیرد.

INSURED

(۵) مورد بیمه

تمام یا قسمتی از موضوع پروژه است که طبق تشخیص کارفرما یا برحسب قوانین و مقررات جاری، باید برای آنها پوشش بیمه ای تأمین گردد.

SUM INSURED

۶) ارزش مورد بیمه

ارزش کامل اموال و دارایی هایی که باید، تحت پوشش بیمه قرار گیرند.

FRANCHISE

۷) فرانشیز

درصد یا مبلغی از هر خسارت است که به منظور رعایت اصل نفع بیمه ای و جلوگیری از بی مبالاتی بیمه گزار در رعایت نکات ایمنی و انجام اقدام های پیشگیرانه، بر عهده بیمه گزار است و میزان آن بر اساس توافق بیمه گزار و بیمه گر، تعیین می شود.

DURATION

۸) مدت بیمه

زمانی است که بیمه گر و بیمه گزار، در مقابل یکدیگر متعهد هستند. بیمه گر، متعهد جبران خسارت مشمول بیمه و بیمه گزار، متعهد پرداخت حق بیمه است. برحسب انواع بیمه، مدت بیمه ممکن است کمتر یا بیشتر از یک سال باشد. در بیمه های مهندسی، مورد بیمه به تناسب دوره انجام کار و مراحل آن، از آغاز کار تا بهره برداری آزمایشی، تحت پوشش قرار می گیرد.

PREMIUM

۹) حق بیمه

ارزش احتمال وقوع خطرهای بیمه شده ای است که قبل از آغاز کار، در وجه بیمه گر پرداخت شود، یا بیمه گزار متعهد به پرداخت آن در طول مدت بیمه باشد.

INSURANCE SERVICES

۱۰) نوع بیمه

هریک از انواع پوشش های بیمه که به صورت اجباری یا اختیاری، خریداری می شود.

CONTRACTUAL LIABILITY

۱۱) مسئولیت قراردادی

نوعی از مسئولیت های قابل بیمه است که به موجب قانون جاری نگردیده، بلکه به دلیل توافق قراردادی بین دو طرف قرارداد، جاری شده است.

دستورالعمل بیمه پروژه ها در قرارداد های پیمانکاری

ENDORSEMENT

۱۲) پوشش های تکمیلی (تبعی)

هرگاه بیمه بعضی از خطر ها را به تنهایی پوشش ندهد، بر اساس نیاز بیمه گزار، آن خطر هابه عنوان خدمات تکمیلی در بیمه نامه، تحت پوشش قرار می گیرد.

POLICY CODITIONS

۱۳) شرایط بیمه نامه

شرایطی است که منطبق با مواد ۲ و ۳ قانون بیمه در ایران، تنظیم می شود. این شرایط، شامل شرایط عمومی و خصوصی است. شرایط عمومی، غیرقابل تغییر است و شرایط خصوصی، به تناسب ویژگی پروژه، تنظیم شده و پیوست بیمه نامه می گردد.

INSURANCE LAW

۱۴) اساس قرارداد بیمه

قوانین و مقرراتی مانند قانون بیمه مصوب سال ۱۳۱۶ است که بیمه نامه به موجب مفاد آنها، صادر می شود.

APPLICATION FORM

۱۵) پرسش نامه ارزیابی خطر

فرم ارزیابی خطر هاست که از سوی بیمه گر، در اختیار بیمه گزار قرار می گیرد.

EXTENDED COVERAGE

۱۶) بسط حدود پوشش

پوشش های جدیدی است که برحسب نیازهای اجرایی قرارداد و براساس نظر کارفرما، به بیمه نامه ها اضافه می شود.

RISK

۱۷) ریسک

نا اطمینانی از احتمال وقوع خطر هایی است که منجر به خسارت می گردد.

EXCLUDED LOSS

۱۸) زیان های استثنا شده

زیان هایی که به موجب قرارداد بیمه، از شمول تعهد های بیمه گر خارج است.

دستورالعمل بیمه پروژه ها در قرارداد های پیمانکاری

INCLUDED LOSS

(۱۹) خطرهای مشمول بیمه

خطرهای مشمول بیمه است که به صورت پوشش های اصلی یا الحاقی، تامین می شوند.

EXCLUSION

(۲۰) استثنای عمومی

تمام خطرهایی که خسارت ناشی از وقوع آنها تحت پوشش بیمه نیست.

CLAIMS AMOUNT

(۲۱) خسارت قابل پرداخت

میزان ضرروزیانی است که در اثر وقوع خطر برای بیمه شده، توسط بیمه گر جبران می شود.

BENEFICIARY

(۲۲) ذینفع

هر شخص حقیقی یا حقوقی است که بیمه نامه به نفع او صادر شده باشد، و در تمام یا قسمتی از مورد بیمه، نفع داشته باشد.

POLICY

(۲۳) بیمه نامه

قرارداد بیمه است که بین بیمه گزار و بیمه گر با رعایت قوانین، ضوابط و مقررات مربوط، مبادله می شود.

UTMOST GOOD FAITH

(۲۴) رعایت اصل حسن نیت بیمه گر

بیمه گر، متعهد می شود که در کمال حسن نیت مواردی را که موجب اسقاط حقوق بیمه گزار از دریافت خسارت می گردد، به طور شفاف در بیمه نامه بگنجانند.

CANCELATION

(۲۵) فسخ و بطلان بیمه نامه

شرایط فسخ و بطلان بیمه نامه، منطبق با قوانین و مقررات بیمه ای کشور است، مگر آنکه خلاف آن و بنا بر ضرورت، در قرارداد قید شده باشد.

دستورالعمل بیمه پروژه ها در قرارداد های پیمانکاری

ACT OF GOD

(۲۶) حوادث قهری

شامل: سیل، زلزله، طغیان آب، انفجار، صاعقه،..... و برحسب تعاریف مشخص شده در شرایط عمومی بیمه نامه ها.

INSURABLE INTEREST

(۲۷) اصل نفع بیمه ای

یکی از اصول اساسی بیمه «نفع بیمه پذیر» است، که به موجب آن بیمه گزار باید در موضوعی که حق بیمه می دهد، دارای منافع مالی باشد؛ در غیر این صورت، بیمه باطل است و آثار آن نافذ نخواهد بود.

PUBLIC LIABILITY

(۲۸) مسئولیت مدنی

تمام مسئولیت های قانونی و حقوقی، اعم از قراردادی و غیرقراردادی.

LOSS

(۲۹) خسارت مادی

میزان زیان وارده، در اثر وقوع خطرهای بیمه شده.

LIMIT OF INDEMNITY

(۳۰) غرامت مورد درخواست

میزان خسارت مورد انتظار بیمه گزار، در چهارچوب قرارداد بیمه.

MAXIMUM PROBABLE LOSS

(۳۱) حداکثر خسارت احتمالی

بالاترین خسارت محتمل، که در اثر وقوع بزرگترین خطر بیمه شده به بار آمده باشد.

REPLACEMENT VALUE

(۳۲) خسارت تعمیر

میزان خسارتی است که توسط بیمه گر پس از کسر ارزش باقیمانده مورد بیمه (با توجه به شرایط اولیه)، برای به حال اول برگرداندن مورد بیمه، به بیمه گزار پرداخت می شود.

COMPREHENSIVE INSURANCE

۳۳) بیمه جامع

بیمه نامه ای است که مجموعه ای از خطر های مشخص را تحت پوشش می گیرد.

PROFESSIONAL INDEMNITY INSURANCE

۳۴) بیمه نامه جبران خسارت حرفه ای

این بیمه نامه، متخصصان رشته های مختلف را در قبال خسارت های ناشی از اشتباهات و غفلت های هنگام کار تخصصی مربوط، تحت پوشش قرار می دهد.

MORTGAGE INSURANCE POLICY

۳۵) بیمه وثیقه

نوعی بیمه است که به عنوان تضمین طلب یا وثیقه طلب یا سپرده، برای اطمینان از وصول طلب، مورد استفاده قرار می گیرد. از این رو، بیمه خود نوعی وثیقه محسوب می شود و بدهکار می تواند در برخی موارد به جای وثیقه ملکی، بیمه نامه ای تهیه کند و به طلبکار خود بدهد.

WARRANTIES

۳۶) تعهدها

از اصول اساسی در بیمه نامه که در صورت تخلف یکی از دو طرف، به طرف دیگر اجازه می دهد که قرارداد را فسخ کند.

LIMIT

۳۷) حد

حداکثر میزانی که در بیمه نامه برای تحت پوشش قرار دادن خطر، تعهد شده است.

SUBROGATION

۳۸) اصل جانشینی

به موجب این اصل، در صورت پرداخت خسارت به زیان دیده، تعقیب عامل زیان (مقصر بجز بیمه گزار) تا میزان خسارتی که به ذینفع پرداخت شده است و حقوق زیان دیده، به بیمه گر منتقل می شود.

BODILY INJURY

۳۹) خسارت بدنی

زیان های وارد به سلامتی یا حیات انسان، مانند جرح، نقص عضو، از کارافتادگی دایم یا موقت، فوت بر اثر حادثه، یا بیماری.

DOUBLE INSURANCE

(۴۰) بیمه مضاعف

در صورتی که مورد بیمه، در مدت زمانی مشابه نزد دو شرکت بیمه شود، به اعتبار اصل حسن نیت، هر یک از بیمه‌گران به نسبت در جبران خسارت سهمیم خواهند شد. بیمه کردن یک بخش از پروژه در مدت مشابه، نزد دو بیمه‌گر مجاز نیست.

ARBITRATION

(۴۱) حل اختلاف

مراجعه به کارشناس منتخب، یا محاکم حقوقی، یا مرجعی که در بیمه‌نامه برای حل اختلاف تعیین شده است.

RISK MANAGEMENT

(۴۲) مدیریت ریسک

مدیریت ریسک، فرایندی است که طی آن با انتخاب تکنیک‌های مناسب، برای برخورد با ریسک‌های خاص که شامل بیمه نیز می‌شود؛ درگیر است و شامل ارزیابی ریسک، کنترل ریسک، تامین مالی ریسک، اجرا و مراقبت از آن است.

UNINSURABLE RISKS

(۴۳) خطر های بیمه ناپذیر

وقایعی که از نظر فنی و قانونی نمی‌توان آنها را بیمه کرد، و در جایی که وقوع آنها اجتناب ناپذیر است، مانند جنایت، خسارت عمدی و جرمه‌ها.

RATE

(۴۴) تعرفه

مبنای محاسبه حق بیمه در ایران، تعرفه‌های مصوب شورای عالی بیمه است، که مبنای محاسبه حق بیمه در ایران است.

HEALTH INSURANCE RATE

(۴۵) هزینه های پزشکی

جبران هزینه های پزشکی، برابر با تعرفه های خدمات بیمه بهداشت و درمان کشور.

INDEMNITY

(۴۶) غرامت

به مفهوم قراردادن بیمه گزار در شرایط قبل از تحقق خطر از نظر مالی است. این تعریف در حقیقت، مفهوم عملی بیمه و علت وجودی قرارداد های بیمه است.

FATAL AND NON-FATAL

(۴۷) غرامت فوت و نقص عضو

خسارتی است که طبق تعرفه معمول در بیمه بهداشت و درمان کشور، برای نقص عضو و فوت پرداخت می شود.

INCREASE IN HAZARD

(۴۸) تشدید خطر

در صورتی که به دلایلی احتمال خطر افزایش یابد، بیمه گر محق به دریافت حق بیمه اضافی خواهد بود

DEDUCTIBLE

(۴۹) کسورات (ارائه حسن نیت کامل بیمه گر)

واگذاری درصدی از مسئولیت های بیمه گر به بیمه گزار، فقط برای خسارت های که مبالغ آن از حد مشخصی بیشتر نیست. بیمه گزار، در این موارد از جانب بیمه گر وکیل است که خود خسارت ها را ترمیم کرده و به حساب بیمه گر منظور کند. این واگذاری، فقط برای بیمه گزاران معتبر امکان پذیر است و معمولاً از ۱۰٪ مبلغ بیمه تجاوز نمی کند.

DEDUCTIBLE CLAUSE

(۵۰) تعدیل کسورات حق بیمه

به منظور ترغیب و تشویق بیمه گزار به مراقبت و انجام کارهای احتیاطی، که نتیجه آن پیشگیری از بروز خسارت خواهد بود، بیمه گر شرط کسورات یا موافقت بیمه گذار را در مورد تقبل بخشی از خسارت، در بیمه نامه می گنجاند. نتیجه این توافق، آن است که بیمه گر درگیر خسارت های کوچک و پر تعداد نمی شود. معمولاً خسارت های جزئی بارها در طول عملیات اجرایی اتفاق می افتد، که هزینه اداری بررسی آنها، از بار مالی خسارت نیز بیشتر می گردد.

MAINTENANCE VISIT COVER

(۵۱) نگهداری ساده

به موجب این پوشش، مسئولیت بیمه گر طی دوره نگهداری، محدود است به زیان یا خسارتی که بیمه گزار در اجرای وظایف خود تحت مقررات دوره نگهداری، به مورد بیمه وارد می سازد.

EXTENDED MAINTENANCE COVER

(۵۲) نگهداری گسترده

علاوه بر تأمینی که در پوشش نگهداری ساده پیش بینی می گردد، زیان یا خسارتی هم که علت آن به دوره عملیات ساختمانی مربوط باشد، مشمول بیمه قرار می گیرد.

ECLARATION

(۵۳) اظهار نامه

اظهاراتی است که بیمه گزار در زمان خرید بیمه، به صورت کتبی یا شفاهی بیان داشته، از طریق آن، اطلاعات لازم در اختیار بیمه گر قرار گرفته، و بر اساس آن بیمه نامه صادر می شود.

FULL COVERAGE

(۵۴) پوشش کامل

در اصطلاح، بیمه تمام خطر نیز گفته می شود، و مفهوم آن، بیمه نامه ای است که تمام خطرهای قابل تصور را با ریسک مورد نظر، پوشش دهد.

EXTRA PREMIUM

(۵۵) حق بیمه اضافی

مبلغی است که به علت پرمخاطره بودن ریسک یا تشدید خطر تحت پوشش، مازاد بر حق بیمه معمول، دریافت می شود.